

dzenia, zamienił ten kwas w saletróród amoniaku i kwas prusowy: zkał wniośł, iż się ten z tychże składa pierwiastków co kwas prusowy, nie różniąc się od niego iak ich wzajemnym między sobą stosunkiem. Kwas urynowy rozłożonym będąc daie nieco gęstego oleiu, węglikanu ammoniakalnego, prusian ammoniakalny, wodę i gaz kwasu węglkowego; pozostałość w retorcie iest węgiel, który wynosi na wagę 0,125 część kwasu urynowego. Z tego wszystkiego pokazuje się, iż kwas urynowy składa się z kwasorodu, saletróródu, wodorodu i węgliku, których wzajemny między sobą stosunek doład oznaczonym nie iest.

XX. *Kwas różowy.*

§ 786. Kwas różowy (*l'acide rosacique*) od koloru podobnego do koloru róży przewany, odkryty został przez Prousta lat kilkanaście temu: dokładną zaś znościomość iego pracy Vauquelina w roku 1811 winniśmy, kwas ten otrzymuje się iak następuje:

- a) Osad różowego koloru powstaiący w urynie ludzi cierpiących febry, albo znięłą gorączkę, zbierz i przemyj wodą.

b) Na pozostałość naléy wrzącego wysokoku winnego, zagotuy i przecedź.

c) Płyn ten paruy, a otrzymasz ten kwas.

§ 787. Kwas ten (który się tylko znayduje w niektórych urynach) iest w stanie stałym, ma kolor żywy cynobru, iest bez zapachu, smak ma słaby czerwieni wszelako wymócz lakmusowy. Posypyany na węgiel czerwony, rozkłada się wydaiąc parę szczypiącą, w któręy się nie czuć ammoniaku nie daie. W wodzie się rozpuszcza, w powietrzu mięknieie; w wysokoku winnym rozpuszcza się z iak naywiększą łatwością: z wielu zasadami formuie sole. Łączenie się iego z kwasem urynowym tak iest chciwe, iż kwas ten (lubo kwas różowy tak iest łatwo rozpuszczaiący się w wodzie) łączy się z kwasem różowym, i takowy z sobą osadza. Rozkładu kwasu tego dotąd nie wiemy.

O D D Z I A Ł III.

§ 788. W dwóch poprzedzaiących oddziałach mówiliśmy o kwasach, których skład iest wiadomy, a w których znayduje się za-